

Publicerad 2005-10-23 14:22 av lykta

Gud håller inga svåra auditions

Jag, som mycket sällan tittar på TV, tittade på Idol när det började i höstas. Följde det under ett par veckor, för att se om flickan jag var lite bekant med skulle gå vidare. De var tusentals, de som sökte. De kom med sina drömmar och stod med dem framför juryn. De hoppades! Så många fick gå hem med krossade drömmar och förlorat hopp. Juryn är inte känd för att vara snälla. Och själv är man inte snäll när man sitter i Tv-soffan heller: "Hur kan hon/han tro att det en finns en chans? Det låter ju helt förskräckligt!"

Men vilket mod de har, de som frivilligt utsätter sig för Idol-juryn! De har sett hur det går till, en del har till och med varit där förut. De vet att chanserna är små, av flera tusen ska det väljas ut bara tio. Konkurrensen är hård. Det finns så många som är väldigt duktiga. Det är lätt att tappa självförtroendet i en sådan omgivning, att bara ge upp. För varje gång man klarar sig vidare vet man att det är på bekostnad av någon annans drömmar. Inför varje moment vet man att risken att åka ut växer. Vetet ska skiljas från agnarna. Bara de som är riktigt duktiga och av rätt "Idol-material" går vidare.

I Bibeln talar Johannes Döparen om Jesus som den som skiljer agnarna från vetet. "Han har kastskoveln i handen och ska rensa den tröskade säden och samla vetet i sin lada, men agnarna ska han bränna i en eld som aldrig slocknar." (Matt 3:12) Ladan är himmelriket, säden är alla vi människor och Jesus är vår Idol-jury. Vi som söker är inte tusentals, vi är miljontals. Vilken konkurrens! Vilka svåra auditions det måste vara! Men priset är det bästa vi kan tänka oss och därför kommer vi med våra drömmar och förhoppningar. Himmelriket är värt att ställa upp till audition för, även om vi inte är så självsäkra eller speciellt duktiga. Trots att vi vet att om vi inte klarar av det så väntar inte vårt vanliga liv på oss. Det är inte bara att fortsätta som om inget hänt. Nej, då väntar elden Johannes talar om.

Men vad händer när vi kommer till Jesus? När vi står inför honom som är vår jury i den stora tävlingen om en plats i himmelriket, beredda att göra vårt allra bästa, visa hur duktiga vi är. Vad händer då? Får vi sjunga? Ska vi dansa? Ska vi redogöra för hur vi lever vårt liv, allt gott och allt ont vi gör? Vad är det för tävlingsmoment vi måste klara av för att gå vidare?

Bara en sak ska vi göra. En enda fråga får vi av Jesus. "Älskar du mig?" Det är det enda vi måste göra, svara "ja" eller "nej" på den frågan. Det verkar inte så svårt, eller hur? Ändå är det förvånansvärt många som inte klarar av det. De kommer med en vilja att bevisa något, de kommer med allt de är och allt de kan. Hela sin duktighet har de med sig inför Jesus – och han bryr sig inte! För honom kvittar det var du kan, vad du är duktig på. En enda sak bryr han sig om: "Älskar du mig?" Inför ett sånt antiklimax är det lätt att bli helt ställd. Vad är det här? Var det inte en tävling? Är det en kuggfråga? Många kommer nog av sig helt och står frågande inför frågan de fått. Och trots att det bara finns två svar är det nog så svårt att svara. För någonstans vet vi att här kan vi inte ljuga. Här gäller bara hjärtats innersta svar.

Många kommer att svara "nej" på frågan. Obegripligt, kan det tyckas, men i besvikelsen och ilskan över att inte räknas för sin duktighet och sina förmågor kanske det ändå går att förstå hur de känner. De vill så gärna visa vad de kan, de vill vinna över andra, visa att de är bättre. Men det går ju inte om Jesus inte bryr sig om

vad de kan. Frågan om kärlek är farlig för den som vill tävla, för om kärlek är det är det enda som krävs så faller hela tävlingen. Det är svårt för många. Då blir svaret ett argt och besviket ”nej”.

Men många kommer också att lättat svara ”ja”. Lättade över att slippa bevisa något, slippa tävla och slippa förlora. Är kärlek det som räknas har alla en chans, även den som inte är så duktig. Visst är det skönt att veta! Vi står utanför juryns rum, nervösa och rädda för att göra bort oss och när vi kommer in släpper hela rädslan när det visar sig att vi inte måste prestera. Det handlar istället om kärlek. Något alla kan, om de bara törs. Och i glädjen över att alla kan vinna blir svaret ett glatt ”ja”.

För Gud håller inga svåra auditions. Jesus möter oss i det vi tror är en tävling och frågar denna enda fråga: ”Älskar du mig?” Han bryr sig inte så mycket om våra förmågor och våra brister, för honom är det kärleken som räknas. Petrus, som fick det allra största ansvaret av lärjungarna – att vara klippan Kristi kyrka byggdes på – behövde inte gå igenom svåra prov eller tävlingsmoment. Han fick samma fråga av Jesus som vi får, och hans svar var ett tveklöst ”ja”.

Nu är det upp till Dig. Frågan är ställd, vad svarar Du?

Bön

Herre Jesus Kristus, du som är den Idol-jury jag en gång ska ställas inför, du som skiljer agnarna från vetet. Det enda du vill ha från mig är svar på frågan om jag älskar dig. Hjälp mig att lägga av all min duktighet, alla mina prestationskrav, och att våga svara ”ja” på din fråga. Hjälp mig att varje dag svara ”ja” och att varje dag leva i kärlek till dig och till alla jag möter.

Amen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lykta med Poeter.se id #3703 innehar upphovsrätten